

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΑΓΓΕΛΙΑΜΑΤΑ

Τὸ μουσεῖον Ἀλμυροῦ ἡγόρασε παρά τινος χωρικοῦ κατ' αὐτὰς διάφορα προϊστορικά εὐρήματα προϊερχόμενα ἐκ τῆς Μαγούλας Τσαγγλῖ· τούτων δύο εἶνε πῆλινα εἰδώλια, τὰ δὲ λοιπὰ πελέκεις, ἐν ἀγγεῖον καὶ τινα ἄλλα ἀντικείμενα. Ἐπίσης ἡγόρασε κεφαλὴν πηλίνου ἀγαλματίου παιδὸς, τεθραυσμένην κατὰ πρόσωπον, τῶν ἱστορικῶν χρίνων, εὐρεθείσαν ἐν τῇ ἄκρῳ πόλει Φερῶν. Ἡ ἔκφρασις τοῦ παιδὸς εἶνε συμπαθητικὴ καὶ ἀφελής. Πρὸς τούτοις τὸ αὐτὸ μουσεῖον ἡγόρασεν ἐν ἀνέκδοτον νόμισμα χαλκοῦν τῶν Φθιωτῶν Θηβῶν, ἐν μολυβδόβουλλον βυζαντινόν, δύο δ' ἐπιγραφαὶς ἀντί 20 δραχμῶν. Τούτων ἡ μία εἶνε ἀναθηματικὴ τῷ Σωτῆρι Διί, ἡ δὲ ἄλλη ἐπιτύμβιος τοῦ Δ' π. Χ. αἰῶνος, ἔχουσα καὶ τὸ ὄνομα ἀγνώστου Θεσσαλικῆς πόλεως. Ταῦτα πάντα διέσωσεν ὁ κ. Ν. Ι. Γιαννόπουλος, διότι ὁ χωρικὸς ἐσκόπει νὰ τὰ πωλῇ εἰς ἀρχαιοκαπήλους.

— Ὁ κ. Γ. Παρθενόπουλος διευθυντὴς τοῦ Ἰκιοκαταστήματος τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς ἐν Ἀλμυρῷ ἡγόρασεν ἀργυροῦν δεκάδραχμον νόμισμα Συρακοσίων ἐκ τῶν Δαμαρτείων, γνήσιον.

— Ὁ κ. Ν. Γιαννόπουλος ἡγόρασεν χαλκοῦν δακτύλιον φέρον ἔγγλυφον πινάστασιν τοῦ βασιλέως τῆς Αἰτωλείας Οἰνέως μετ' ἐπιγραφῆς τοῦ Γ' π. Χ. αἰῶνος, τέχνης καλῆς.

*

Ἐν Πάτραις, εἰς τὴν πλατεῖαν Ὑψηλῶν Ἀλωνίων ἐπισκευαζομένην, ἀνευρέθη ἀγαλματίον μαρμαρίνου καλλιτεχνικώτατον, μεγάλῃς ἀρχαιολογικῆς ἀξίας, καθ' ὅσον πρόκειται περὶ ἀντιγράφου ἑνὸς τῶν μεγάλων τῆς Πραξιτέλειου τέχνης ἔργων. Τὸ ἀγαλματίον ὕψους ἑνὸς μέτρου περίπου, στερεῖται τῆς κεφαλῆς καὶ τῶν χειρῶν, φέρει δὲ περὶ τὴν ὀφρὺν αὐτοῦ ἱμάτιον, τὸ ὁποῖον πίπτον ἀφ' ἑνὸς νὰ διαφανῶνται οἱ γλουτοί. Κατ' ἀρχὰς ἐπιστεύθη, ὅτι τὸ ἀγαλμα εἶνε ἀντίγραφον τοῦ ἀγάλματος τῆς Ἀφροδίτης τῆς Μήλου. Καὶ εἶνε μὲν ἀληθές, ὅτι ἐν πολλοῖς παρατηρεῖται καταπληκτικὴ ὁμοιότης τοῦ ἀγαλματίου πρὸς τὴν Ἀφροδίτην τῆς Μήλου, ἀλλὰ μία λεπτοτέρα παρατήρησις ἀπέδειξεν, ὅτι τὸ ἀγαλμα αὐτὸ δὲν εἶνε μὲν ἀντίγραφον τῆς Ἀφροδίτης τῆς Μήλου, εἶνε ὅμως ἀντίγραφον τοῦ τῆς Κνιδίας Ἀφροδίτης τοῦ Πραξιτέλους.

Τοιαῦτα ἀντίγραφα Κνιδίας Ἀφροδίτης μόνοι δύο μέχρι τοῦδε εἶχον ἀνευρεθῇ καὶ τὸ μὲν ἐν εὐρίσκειται εἰς τὸ Μουσεῖον τοῦ Μονάχου, τὸ δὲ ἕτερον εἰς τὸ Μουσεῖον τοῦ Βατικανοῦ ἐν Ῥώμῃ. Ἦδη ἀνευρέθη καὶ τρίτον ἐν Πάτραις.

*

Ὁ ἐπιμελητὴς τῶν ἀρχαιοτήτων Κερκύρας κ. Ἰω. Μάρμορας μετὰ τοῦ ἐφόρου κ. Βερσάκη μετ' αἰνέσεως εἰς τὸ χωρίον Γούδιον, ἐπεσκέφθησαν τὸν ἱστορικὸν ἐκεῖ ναύσταθμον τὸν κτιθέντα τῷ 1715 ἐπὶ Ἑνετῶν. Ὁ ναύσταθμος οὗτος κατελήθη ὑπὸ τῆς οἰκογενείας Καποδίστρια, ἧτις καλλιεργεῖ ἐντὸς αὐτοῦ.

Ὁ κ. Βερσάκης προβάς εἰς ἀνακρίσεις ἀνεκάλυψεν ὅτι οἱ σημερινοὶ κάτοχοι ἀπαγορεύουσιν εἰς τοὺς περιγυρᾶς νὰ ἐπισκεφθῶσι τὸ ἱστορικὸν τοῦτο μέρος τῆς Κερκύρας καὶ ἐξήτασε πῶς κατελήθη ὑπὸ τοῦ Καποδίστρια. Ἐπίσης εἰς τὸ κτήμα τοῦ Ἰταλοῦ Λατσενέρε ἀνευρέθη ὑπὸ τοῦ κ. Βερσάκη ἐντετειχισμένη κεφαλὴ Ἀθηναῆς φέρουσα Κορινθιοὺς κρᾶνος τῆς ἐποχῆς τοῦ 450 πρὸ Χριστοῦ, τέχνης ἐξόχου, τὴν ὁποίαν ἀποτείχισας μετέφερεν εἰς τὸ Μουσεῖον.

*

Εἰς τὸ χωρίον Δρίσκοι τῆς Λαρίσσης εὐρέθη ὑπὸ

χωρικοῦ σκάπτοντος μαρμαρίνη πλᾶξ μήκους 1,10 καὶ πλάτος 0,50 φέρουσα ἀνάγυρα καὶ 9 παραστάσεις, ἧτοι τρεῖς ἄνδρας, μίαν γυναῖκα καὶ πέντε παιδιά. Ἀνωθεν τῶν κεφαλῶν ὑπάρχουν γράμματα δυσανάγνωστα. Ἐντὸς τοῦ τάφου ἀνευρέθησαν καὶ ὀστᾶ.

*

Ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἑταιρείᾳ ὁμίλησαν ἐν τῇ δευτέρᾳ συνεδρίᾳ οἱ κ. κ. Κουρουνιώτης περὶ ἀγωνιστικοῦ ἀναιδήματος τοῦ Ἀλκιβιάδου καὶ Σθορωνος περὶ τῶν παρὰ τὴν Πνύκα καὶ ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ ἀνασκαφῶν. Ἐν τῇ ἐπομένῃ ὁμίλησεν ὁ κ. Γ. Οἰκονόμου περὶ τῆς ὑπὸ τὸ Θησεῖον γενομένης ἀνασκαφῆς καὶ τῶν κατ' αὐτὴν εὐρημάτων, ἐν οἷς καὶ τοῦ κορμοῦ ὑπερφυσικοῦ ἀγάλματος τοῦ Ἀπόλλωνος, ὅπερ ἐταύτισεν πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ Εὐφράνορος ποιηθέντα. Ὁ κ. Κεραμόπουλος ἡρμήνευτε εἰκόνας πολεμιστῶν εὐρισκομένας εἰς τὸ μουσεῖον τῶν Θηβῶν χαρακτὲς ἐπὶ μέλανος λίθου, προσερχομένας ἐκ τάφων· ἐν δευτέρᾳ διαλέξει ὁ κ. Κεραμόπουλος ὁμίλησε περὶ τῶν πολεμιστῶν τῆς παρὰ τὸ Δῆλιον μάχης (424 π. Χ.) Ὁ κ. Ἰάκ. Δραγάτσης ὁμίλησε περὶ τῶν Πειραιῶν ὁροσῆμων.

*

Ἐν συνεδρίᾳ τῆς Αὐστριακῆς Ἀρχ. Σχολῆς ὁ κ. Πρεμερστάιν ἐπλέξε τὸ ἐγκώμιον τοῦ θανόντος Γερμανοῦ ἀρχαιολόγου Puchstein, γεν. γραμματέως τοῦ ἐν Βερολίῳ Γερμανικοῦ ἀρχ. Ἰνστιτούτου. Εἶτα ὁ κ. Frickenhans ἐπραγματεύθη περὶ τοῦ λεγομένου Διουσειῖου ἐν Λίμναις, ἀντικρούσας τὸν κ. Δαίπρε-φιλδ φρονούοντα ὅτι τὸ τέμενος ἐκεῖνον, κείμενον εἰς τοὺς μεσημβρινοὺς πρόποδας τοῦ Ἀρείου Πάγου, εἶνε τὸ περίφημον ἱερὸν τοῦ Διονύσου καὶ ὑπεστήριξεν ὅτι τοῦτο εἶνε τὸ ἱερὸν τοῦ Ἡρακλέους ἐν Μελίτῃ. Κατόπιν ὁμίλησεν ὁ κ. Πρεμερστάιν περὶ τοῦ ἐργαστηρίου τοῦ Παναθηναϊκοῦ πέπλου, οὗ τεκμήρια εὗρεν τῇ ζωφύρῳ τοῦ Παρθενῶνος καὶ ἐν ποιήματι τοῦ Λατίνου ποιητοῦ Ἀπολλιναρίου Σιδανίου.

*

Ἐν τῇ Γερμανικῇ Ἀρχ. Σχολῇ ὁμίλησεν ὁ κ. Ρόντεβχαλτ περὶ τῶν τοιχογραφῶν τῆς Τύρινθος. Ὁ κ. Στάης περὶ τῆς Μυκηναϊκῆς «θεᾶς τῶν ἀνθρώπων» παριστανομένης ἐπὶ τῆς σφενδόνης χρυσοῦ Μυκηναϊκοῦ δακτυλίου. Ὁ κ. Μύλλερ ἀνεκοίνωσε τὰ πορίσματα τῶν τελευταίων ἐν Τύρινθι ἀνασκαφῶν.

*

Τὸ Ἀρχαιολογικὸν Συμβούλιον ἀπεφάσισε τὴν στερέωσιν τῆς Πύλης τοῦ Ἀδριανοῦ ἀνέστηκεν εἰς τὸν κ. Ἀρβανιτόπουλον τὴν ἐνέργειαν ἀνασκαφῶν εἰς Σκοτούσαν τῶν Φαρσάλων καὶ Κρανῶνα τῆς Λαρίσης, ὅπου πλῆθος θολωτῶν τάφων κρύπτεται· εἰς δὲ τὸν κ. Μπαλᾶνον τὴν διόρθωσιν τῆς Βυζαντινῆς ἐκκλησίας τοῦ Κορωπιοῦ.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ὑπὸ τοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Φ. Βερσάκη ἐξεδόθη Γερμανιστὶ πραγματεία ὑπὸ τὸν τίτλον: «Τὸ Βραυρωνίον καὶ ἡ Χαλκοθήκη ἐν τοῖς Ῥωμαϊκοῖς χρόνοις.» Ἡ λατρεία τῆς ἐν Βραυρωνί τῆς Ἀττικῆς Ἀρτέμιδος μετηνέχθη ἐπὶ τῶν Πεισιστρατιδῶν εἰς Ἀθήνας, τὸ δὲ ἱερὸν αὐτῆς ἰδρύθη ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως πρὸς δυσμὰς τοῦ Παρθενῶνος. Βραδύτερον, εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Δ' π. Χ. αἰῶνος ὠκοδομήθη μεγαλοπρεπέστερον οἰκοδόμημα, περιλαβὼν καὶ τὸ ὀλίγα ἔτη μετὰ ταῦτα ὑπὸ τοῦ Πραξιτέλους κατασκευασθὲν ἀγαλμα τῆς Βραυρωνίας Ἀρτέμιδος, οὗ ἀντίτυπον θεωρεῖται τὸ ἐν Taviois εὐρεθὲν καὶ νῦν ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς Δρέσδης φυλαττόμενον ἀγαλμα τῆς θεᾶς